

[Elisabeth Bruun Olesen]

beboerne acceptere, at hvis den løsning var blevet gennemført, skulle de betale en stigning på ikke mindre end ca. 9 pct. eller 32 kr. pr. m².

Ministeren tror åbenbart, at hvis beboerne helt selv kunne bestemme, så ville de vedtage en stigning på 9 pct. – en stigning, som vil være tung at bære for de mange med meget lave indkomster i denne bebyggelse.

Svar (1/3 85):

Boligministeren (Bollmann):

Jeg kan stort set henvise til mit svar på spørgsmål nr. S 778.

Af dette fremgår med al tydelighed, at jeg gør, hvad der er praktisk og politisk muligt for at undgå, at Holmstrup går på tvangsauktion.

På denne baggrund finder jeg det helt urimeligt at antyde, at jeg skulle nære en generel modvilje mod almennyttigt byggeri.

Mine bestræbelser bl.a. for at »redde« Holmstrup viser da vist noget andet.

Hvad trusler angår, er der mig bekendt ingen, der har truet nogen med noget.

Men det er da rigtigt, at jeg var utilfreds med, at en lejeforhøjelse, der var varslet til ikrafttræden den 1/1 1985, udsattes til den 1/4 1985.

Dette gør jo ikke disse meget vanskelige problemer mindre.

Som nævnt i mit svar på spørgsmål nr. S 778 kan problemerne kun løses med god vilje fra alle involverede parter.

Spm. nr. S 782

Til udenrigsministeren (25/2 85) af:

Lenger (VS):

»Har den danske ambassade i Teheran mulighed for at foretage en løbende indberetning til udenrigsministeriet om den skæbne, der overgår de to udviste iranske asylansøgere?«

Begrundelse

Med flygtningenævnets udvisning af to iranske asylansøgere må det antages, at den hemmelige indberetning fra ambassaden i Teheran har udtrykt sig så positivt om forholdene i Iran, at samme ambassade tillige er i stand til at følge de pågældendes videre

færd og melde tilbage til udenrigsministeriet, hvordan det går dem.

I modsat fald dementerer ambassaden sin egen positive holdning og skaber begrundet mistanke om, at indberetningen snarere har været et orakelsvar. Oraklet i Delfi vidste jo også udmærket, at hvis det ikke gav de svar, man ønskede, var det ikke orakel ret meget længere.

Svar (4/3 85):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Danske ambassader har normalt ikke mulighed for at følge og indberette om, hvad der måtte ske med fremmede statsborgere, hvis disse vender tilbage til deres hjemland.

Spm. nr. S 783

Til udenrigsministeren (25/2 85) af:

Lenger (VS):

»Har udenrigsministeriet gennem ambassaden i Ankara opnået nogen tilkendegivelse om, at de to asylansøgere fra Iran, som den 22. februar 1985 er udvist af Danmark, ikke vil blive videresendt fra Tyrkiet til Iran?«

Begrundelse

Uanset at flygtningenævnet er et uafhængigt organ, er det ikke mere uafhængigt, end at det i enhver henseende er overladt til andre myndigheders udformning af beslutningsgrundlaget.

Udvisningen af to iranere den 22. februar 1985 er således besluttet, efter at den danske ambassade i Teheran har foretaget en indberetning om forholdene i Iran. Denne indberetning er ikke offentligt tilgængelig, men på baggrund af kendskab til andre indberetninger om forholdene i Iran forekommer det enestående, hvis den danske ambassade har kunnet præstere en indberetning, der blot tilnærmelsesvis giver grundlag for entydige konklusioner.

Af samme grund finder spørgeren det særdeles tvivlsomt, om indberetningen tillige fastslår, at iranerne risikofrit kan vende tilbage.

Derfor har det interesse at få oplyst, hvilke indberetninger der er kommet fra den danske ambassade i Ankara – eller eventuelt på anden måde fra Tyrkiet – og om disse